

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-2 Kur'ani Hükümler

Yüce Allah (cc), insanların dünyaya hayatlarını düzenlemek için rasulleri vasıtasıyla vahyini, en son olarak da Kur'an'ın gönderdiği, insanların dünyaya hayatında yapacakları her şeyi, en net ve açık bir biçimde açıklar. Yüce Allah (cc), yalnız dünyaya hayatı ile ilgili değil insanların ahiret hayatı ile ilgili ve ahiretteki durumları ile ilgili olarak da bu dünyaya yer vermeyecek şekilde her şeyi beyan etmiştir. Yeter Kur'an'a iman etsin ister etmesin, onun yargılarından sıyrılarak, akledip bu dünyaya gerek Kur'an'ın okuyan her akıllı kimse, Kur'an'da yüce Allah'ın bildirdiklerini net olarak görmez. Yüce Allah (cc) Kur'an'ın, insanların ve insanların dünyaya hayatlarını düzenleyenleri diyor kolaylaştırmış, bir okunarak vererek insanlara yol göstermiştir. Kur'an'ın bu denli net ve açık olması rağmen insanlar, Kur'an gerçeğinden uzaklaştıkları kendilerine göre yeni kavramlar oluşturmuş, yeni durumlar ortaya çıkarılmış ve zaman içerisinde bunu dinden zannederek ona inanmışlar. Özellikle gerçeği yeterince anlamayan ya da vahyi gerçeği kendilerince yorumlayan kişiler, olmadık hikmetlerle ve yalan uydurarak, uydurdukları yalanları yüce Allah'ın yüzüne iftira atarak Yislem'a mal etmişlerdir. Bu müfteri yalancılar, genelde Samiri soylu belgeleri, yazdıkları kitaplarda uydurdukları yalanlar hakkında aslı olmayan iddialar ileri sürmüşlerdir. Dine karşı din Yislem dine karşı uydurulmuş batıl bir dini Her şeyi açık bir Kitapta açıklayan yüce Allah'a karşı adeta savap açıklamasına Kur'an'ın hükümleri karşıtan müfteri Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yislem dünyaya insanların, insanların Allah yolundan alıkoymak, Tevhidi esasları anlamaz kılmak için kendilerince bir din uydurdular. Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yislem dünyaya elele vererek Tevhid dini olan Yislem'a karşı, Kur'an'ın hükümleri adeta ters yüz ederek, Kur'an'ın kavramları karşıtarak, Kur'an'da

açýkça bildirilen hükümli, dillerini eđip bükerek yanlarından bir din oluđturdular. Bu uydurulan din kavramý, Ýslâm’ýn asýl tanýmýndan uzak bir þekilde anlamlandırýlmýþ, toplumun düþünce yapýsýnda, dinin tanýmý konusunda, yüce Allah’ýn bildirdiđi gerçeklerden çok uzak bir algý oluđturulmuđtur. Ýslâm, þirk ve küfre açýkça savap açmýþ, bunlarý iþleyenlerin Müslüman olmadýklarýný bildirirken Samiri soylu yalancý bel’amlar ile Ýslâm düþmanlarýnýn uydurduklarý dinde, her türlüküfür, þirk, putperestlik, ahlaksýzlýk, zulüm meþru görülmüþ, bunlarý yapanlar da Müslüman olarak tanýmlanmýþtır. Yüce Allah (cc) Kur’an’da, putperestliđin pis olduđunu, bu pislikten kaçýnýlmasýný apaçýk bir þekilde emretmiþ, Hz. Ýbrahim (as) örnekliđini vererek putlarýn yýkýlmasý gerektiđini bildirmiþtir. Oysa Samiri soylu bel’amlarýn uydurduklarý þirk ve küfür dininde, tađuta itaatin Kur’an’a uygun olduđunu, tađuta oy verenlerin ve putlara tapanlarýn Müslüman, putlar önünde yapýlan ilkel tapýnmalarýn ibadet, puthanelerin Müslümanlarýn kutsal ibadet yeri Kâbe gibi olduđunu iddia ettiler. Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm düþmanlarý, uydurduklarý batýl dinlerini, insanlar fark etmesinler diye Ýslâm olarak tanýttýlar, tÝpký Samiri gibi öncelekle Rasulullah (as)’ý devre dýþý býrakmak için hadisleri inkâr adý altýnda Rasulullah (as)’ý inkâr ettiler ki bunlarýn babýný mealciler olarak ortaya çýkan ve yüce Allah’ýn kâfirler dediđi kiþiler yapmaktadýr. Yalancý müfteri Samiri soylu bel’amlardan bir kýsmý, Sünnet edebiyatý yaparak Rasulullah (as)’ýn kul ve Rasul olupunu adeta inkâr edip onu insanüstü bir varlýk ve kutsal bir ilah gibi gösterip onu göstermelik olarak yücelttiler, onun adýný kullanarak yalanlar uydurdular. Sünnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm düþmanlarý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’ý adeta ilahmýþ gibi gösterip yüce Allah’a karpý çýkardýlar. Hatta öyle ki, yüce Allah’ýn açýkça reddettiđi bazý konularý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’a kabul ettirdiler, Rasulullah (as)’ý yüce Allah’a karpý gibi gösterme çabasýna girdiler. Sünnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlarýn, Rasulullah (as)’ý yüce Allah (cc) ile eþit tuttuklarýnýn örneđi, camilerde Rasulullah (as)’ýn adýný yüce Allah’ýn adýnýn yanýna koymalarý ve secdeye giden insanlarýn onun önünde secde yapmalarýdır. Samiri’nin, Hz. Musa (as)’ýn arkasýndan, insanlarý saptýrmak için söylediđi yalaný, Ýslâm’ý müfteri Samiri soylu

yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý, uydurduklarý din ile fiilen söylemip oldular ve Rasulullah (as)’a, (hâpâ) Kur’an’daki hükümlerin tersini söylettirdiler. “Nihayet bir buzađý vücudu onlara çýkardý, onun böđürmesi vardý; sonra dediler ki: ‘Bu, sizin ilahýnýz ve Musa’nýn ilahi, ancak o unuttu! ” (Taha, 88) Samiri, insanlarý taptýrdýđý Buzađý’nýn, onlarýn gerçek ilahý olduđunu, hatta daha da ileri giderek Hz. Musa (as)’n da (hâpâ) ilahý olduđunu, fakat Hz. Musa’nýn onu unuttuđunu söylemipti. Ýslâmcý Samiri soylu müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý da uydurduklarý dini, yüce Allah’n razý olduđu gerçek Ýslâm’n önüne aldýlar ve gerçek Ýslâm’n bu uydurduklarý din olduđu algýsýný insanlarda oľuvturdular. Ýslâmcý müfteri yalancý Samiri soylular ile Ýslâm düpmanlarý o denli ileri gittiler ki, Kur’ani kavramlarý ve hükümleri çarpýtýp Allah ve Rasulü üzerine iftiralar atarak uydurduklarý dinin Kur’an’da olduđunu iddia ettiler. “Püphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Yüce Allah (cc), Ýslâmcý müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarýnýn yalancý olduklarýný ve Allah’a karpý bilerek yalan söylediklerini bildirmektedir. Ýslâm’da, kulluk yüce Allah’a yapýlýr, uydurulan dinde bu esas tersine döndürüldü Yüce Allah’n gönderdiđi Ýslâm dininde insanlar yüce Allah’a kulluk yapmakla emrolunmuř iken uydurulan ğirk dininde yüce Allah’ý (hâpâ) insanlara kulluk yapýyor gibi gösterdiler. Bu konuda kimi zaman Rasulullah (as)’a atfen öyle seviyesizce yalanlar uydurdular ki, insanlarýn hizmetkârý, kapý bekçisi gibi gösterdiler yüce Allah’ý. Kur’an’da, kulluk yalnýzca yüce Allah’a has kýlýnmýptýr, geleneksel din anlayýpý, önce peyh, hoca, ađabey diye vasyflandýrýlan kípilere kayýtsýz ğartsýz itaat ve kulluđu zorunlu kýldý, sonra da yüce Allah’ý (hâpâ) bu kípilerin emrine verdi ve bu kípilerin, her istediklerini yüce Allah’a yaptýrdýđý sapýklýđýný yayarak bu kípileri adeta en üstün ilah olarak ilan ettiler. Uydurulmuř geleneksel din anlayýpýnda Tevhid ve yüce Allah’a ğeriksiz kulluk anlayýpý yoktur. Tevhidin tamamen olmadýđý bu uydurulmuř ğirk dininde, Rasulullah (as)’a atfen uydurulan yalanlarla yüce Allah (cc) (hâpâ) kullarýnýn ahvalini bilmeyen, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda olduđu gibi ne yapacađýný kullarýndan

Örenen, Samiri soylu bel’amların iddia ettikleri gibi gaybı bilmeyen biri olarak tanımlandı. Tasavvuf sapıklyđının bapını ¸ektiği, Samiri soylu bel’amların onayladıkları bir ve küfür dininde yüce Allah (cc) (hâpâ) insanların emrinde gösterildi. Öyle ki insanlar, kendilerine bir iyiliği dokunanlardan, Müslüman olup olmadıklarına bakılmaksızın, yüce Allah’ın razı olmasını, canlarının sıkan birine de, sanki yüce Allah (cc) (hâpâ) onların emir eri imip gibi bela vermesini istediler ve yüce Allah’ı (hâpâ) kendi hizmetârları gibi gördüler. “O halde Allah'a karpı yalan uyduran ya da O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir! Onlara, Kitap’tan nasipleri eripir; nihayet rasullerimiz onlara gelip canlarının aldıklarında derler ki: ‘Nerede sizin Allah'tan başka ¸ağırdıklarınız?’ Dediler ki: ‘Bizden kayboldular’ ve kendilerinin kâfir olduklarına kendi nefisleri üzerine bahitlik ettiler.” (A’raf, 37) Yüce Allah (cc) hakkında uydurulan yalanlar ve O’na atılan iftiralar, aslında uydurulmuş geleneksel dinin, yüce Allah (cc) hakkındaki anlayışından kaynaklanmaktadır. “Allah’ı hakkıyla takdir edemediler, kıyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüptür. O yücedir, onların ortak kohtuklarından münezehtir.” (Zümer, 67) Yâm dinine karpı uydurulan bir dininde ¸arıptılan Kur’ani hükümler Tarihi süre¸te, Tevhid-bir mücadelesinin en önemli apması, hi¸ kupkusuzdur ki, Tevhid inancına karıptırlan bir unsur düpüncelerin temizlenmesidir. Samiri soylu bel’amlar ve Yâm düpmanlarının saptırmaları sonucunda insanlar, yüce Allah’ın kendilerine indirdiği Risalet’e zaman i¸erisinde kendi düpüncelerini karıptırmırlar, bu düpünceleri ya bizzat yüce Allah’a ya da Risalet’i getiren el¸ilere mal ederek dini bir emir olarak algılamırlardır. Geleneksel bir dine mensup olup Rab’lerine bir kopan kimseler, kendilerine Tevhidi esasları, saf ve doğru olan Yâm dinini anlatan kipleri küfürle su¸lamırlar, onlara saldırmırlardır. “Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: ‘Babalarımız bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüğü emretmez, Allah’a karpı bilmediğiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) İnsanlar, Kur'an ger¸eğinden uzaklaştık¸a, Samiri soylu bel’amların ve Yâm düpmanlarının katkılarıyla kendilerince yeni bir din anlayış ortaya ¸ykarmırlar, uydurma ve ilahi mesajın ¸arıptılması sonucu oluğturdukları anlayış Hak din zannederek ona tabi

olmuþlardýr. Bunlar, tabi olduklarý geleneksel uydurma þirk dinine uygun kavramlar geliþtirmipler, bu uyduruk kavramlarý dinlerinin esasý kabul etmiþler, bunun, yüce Allah (cc) tarafýndan kendilerine emredildiðini zannetmiþlerdir. Yüce Allah (cc) Kur’an’ý tamamlamýþ, onda her þeyi apaçýk bir þekilde bildirmiş, Yslâm’ý din olarak göndermiş ve ondan razý olmuþtur. “…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladým ve sizin için din olarak Ýslâm’a razý oldum…” (Maide, 3) Gerçek apaçýk bir þekilde bu iken, Ýslâm’a karpý uydurulan þirk dininde sanki Ýslâm tamamlanmamýþ gibi bir sürü kutsal geceler, günler ve ibadetler uydurdular. Rasulullah (as), Yslâm’ýn tamamlanmadýđ ve sonradan din uydurulanlar hakkýnda þöyle buyurmuþtur. “Ýslâm’a sonradan eklenen her þey bid’at, her bid’at sapýklýk ve her sapýklýk cehennemdedir.” Yüce Allah'ýn bildirdiði üzere, din kemale erdirilip tamamlanmýþtýr; tamamlanan Ýslâm dininde, yüce Allah (cc), kendisinin nasýl razý edilebileceðini, kendisine hangi ibadetlerin yapýlacađýný, bütün teferruatlarýyla açýklamýþtýr. Ancak uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Kur’an ve Sünnette olmayan ibadetler ihdas edildi. Bu sapýklýđýn baþýný da tasavvuf denilen þirk ve küfür taraftarlarý çekiyor. “De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öðreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlarý; Allah, her þeyi bilendir ” (Hucurat, 16) Bu bir gerçektir ki, yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde, sýfatý ne olursa olsun, insanların tasarruf yapma haklarý yoktur. Yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde tasarruf yapmak, bu hükümleri deðiþtirmek yüce Allah'a karpý isyan, küfrü gerektiren bir fiil, büyük bir günah ve suççtur. Aklý baþýnda hiçbir insan, Ýslâm düþmaný olmadýđ sürece, konulan ilahi hükümler üzerinde tasarrufta bulunmaz, deðiþiklik yapamaz. Kelime-i Tevhidin sözle olarak söyleneceðinin yeterli olduđu düþmanýncesi Kur’an’da Tevhid, yüce Allah'ýn, kâþinin düþmanýnce söz ve davranýþý üzerinde tek Ýlah, Rab ve hâkim olmasýdır. Tevhid inancýna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir þekilde iman ettiði esaslarýn dýþýnda düþmanýnemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancý zedelenir, þirke düþer. Yani Tevhid, düþmanýnce baþlayýp olgunlaþan, sözle ifade edilen ve hayatýn tüm alanlarýnda gereði yapýlan bir inanç ve yapamdýr. Tevhidi esaslara iman etmek, düþmanýnce, söz ve davranýþlar üzerinde yüce Allah’ýn hükümlerinin, hiçbir

sýkýntý duyulmadan, hakim kýlýnmasý, düpünce, söz ve davranýplarýn, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði esaslara kayýtsýz þartsýz teslim olunmasý halinde mümkün olabilir. Kelime-i Tevhid, düpüncede olgunlaþan iman esaslarýnýn sözle kabul edildiðinin beyaný, hayatta yapanacaðýna dair yüce Allah’a söz verilmesi, insanlarýn buna þahit tutulmasýdýr. Kipi, bu sözü söyledikten sonra artýk yepyeni bir kimliðe sahip olmuþ ve önceki hayatýný tümden terk edip yepyeni bir kipilik kuþanmýþtýr demektir. Uydurulmuþ geleneksel þirk dini anlayýþýnda Tevhid, yalnýzca sözden ibaret olan, düpünce ve hayatta hiçbir deðiþikliði saðlamayan, her türlü þirk ve küfür içerisinde bulunmasýna raðmen Kelime-i Tevhidi söyleyen kipinin Müslüman olduðunu ifade eden bir sözden baþka bir þey deðildir. Geleneksel þirk dininde Kelime-i Tevhidin söylenmesi, kipinin cennete girmesi için yeterli görülmüþtür ki bu sapýk anlayýþ, bütünüyle Kur’an’daki Ýslâm ile taban tabana zýttýr ve bunu iddia edenler, yüce Allah’a iftira atan müfterilerdir. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa eremezler.” (En’am, 21) Yüce Allah’a, O’nun razý olduðu Ýslâm dinine karpý uydurulan yalanlar ve pervasýzlyklar, Kur’an’daki dini hiçe saymak, yüce Allah’a karpý apaçýk bir þekilde savap açmaktýr. Ýslâm’da cehennem giren bir daha çýkmaz þirk dininde cehennem geçicidir Yüce Allah (cc), günah iþleyenlerin, daha dünyada iken tevbe etmeleri halinde baðýplanacaklarýný, büyük günahlardan sakýnanlarýn küçük günahlarýnýn da affedileceðini, cehennem girenlerin bir daha oradan çýkamayacaklarýný bildirmiþtir. “De ki: ‘Ey nefislerine karpý apýrý giden kullarým, Allah’ýn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlarý baðýplar; þüphesiz O, baðýplayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’na teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce. Sonra nefsin: ‘Allah yanýnda kusur edipimden dolayı yazýk bana, gerçekten ben alay edenlerden idim’ demesin.” (Zümer, 53-56) “Eðer size yasaklanan büyük günahlardan kaçýnýrsanız, sizin küçük günahlarýnýzý örteriz ve sizi deðerli bir yere sokarýz.” (Nisa, 31) “O kimseler ki, küçük hatalar hariç, büyük günahtan ve fuhþiyattan kaçýnýrlar; þüphesiz

Rabb'inin mağfireti geniştir…” (Necm, 32)
Günah ipledikleri halde hemen tevbe etmeyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin bağıplanmayacağıny bildiren yüce Allah (cc), inanları açık bir şekilde uyarmaktadır.
“Kötülükler yapıp kendilerine ölüm geldiğinde nihayet: ‘Ben, gerçekten şimdi tevbe ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli değildir, ipte onlar için acı bir azap hazırlamıy” (Nisa, 18) Yüce Allah’ın günah iplayenler ve tevbe edenler ya da etmeyenler hakkındaki kesin hükmü bu ve O, cehennem girenlerin bir daha oradan çıkamayacaklarıny bildirmiştir. Ýslâm’a karşı uydurulan bir dinde ise inanan insanların, ne denli günahları çok olursa olsun, günahları kadar yandıktan sonra cehennemden çıkacakları yalanı, yüce Allah’ın apaçık hükmüne karşı uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir. “Dediler ki: ‘Sayılı birkaç çın dıpynda bize atödokunmayacaktır.’ De ki: ‘Allah katından bir ahit mi aldınız, öyle ise Allah verdiği sözden dönmez, yoksa Allah’a karşı bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz!’ Evet, kim bir kötülük kazanır da suçu onu kötürse, ipte onlar, atö halkıdır, onlar orada sürekli kalacaklardır.” (Bakara, 80-81) “Kitaptan nasip verilen kimseleri görmedin mi, aralarında hükmümesi için Allah’ın Kitabı’na çadırylyorlar, sonra onlardan bir grup sırt dönüyor; onlar, dönücülerdir. Bu, onların: ‘Sayılı birkaç çın hariç atöbize dokunmayacaktır’ demeleridir. Uydurmuş oldukları şeyler onların dinlerinde aldatmıptır.” (Al-i Ýmran, 23-24) Yüce Allah (cc), er-Rahim sıfatı gereği, kıyamet günü adalet terazisini kuracak, küç ük günah iplayenleri affedip büyük günah ipledikleri halde dünyada tevbe etmeyip ölenleri, içerisinde ebedi olarak acıklı azapta sürekli kalmak üzere cehennem süreceptir. Bu, yüce Allah’ın Kur’an’da bildirdiği kesin kararıdır. “O gün tartı haktır; artık kimin tartıları ağır gelirse, ipte onlar kurtulanlardır. Kimin tartıları hafif gelirse, ipte onlar, ayetlerimize zulmetmekte olduklarından dolayı nefislerini hüsra uğratan kimselerdir.” (A’raf, 8-9) “Fakat kimin tartıları ağır gelirse, ipte o, hopnut bir yapam içindedir ve fakat kimin tartıları hafif gelirse, ipte onun anası haviyedir. Ne bilirsin sen onun ne olduğunu, kızgın bir ateptir!” (Karia, 6-11) Yalancı müfterilere uyup nasıl olsa bağıplanacağız zannı ile aldananlar, yüce Allah’ın bu uyarılarına kulak verip derhal uydurulmuş geleneksel bir ve küfür dinini terk edip Rab’lerine dönmeli, tevbe edip bağıplanma dilemelidirler,

aksi halde ölüm geldiđinde onlara, ne tevbe etmeleri bir fayda sađlayacak ne de kyyamet gününde Rab’leri onlarý bađýplayacaktır. Yslâm’da befaat yalnzyca yüce Allah’yn elindedir, birk dininde herkes befaat edebilir Ynsanlarýn, adeta rahat bir pekilde günah iplerelerine neden olan bir bařka konu da, befaat edilecekleri zannýdyr. Yüce Allah (cc), Kendisinden bařka befaat edicilerin olmayđyný, befaatin yalnzyca kendi elinde bulunduđunu bildirmesine rađmen uydurulmuř birk dininde onlarca kiřinin befaat edeceđine dair yalanlar uydurulmuřtur. Befaatin var olduđunu zannedenler, bu iddialarýnda o denli haddi aptýlar ki, nihayet Rasulallah (as)’y yüce Allah’yn karpýsýna adeta bir rakip olarak çykardýlar. Onlara göre yüce Allah’yn affetmediđi büyük günahlar Rasulallah (as) tarafýndan affedilecektir. Bu sakat anlayýř, Rasulallah (as)’y yüce Allah’tan daha merhametli sanmakta, bu nedenle de büyük günahlarý iplerenlerin onun bađýplayacađyný zannetmektedirler ki bu düpünce, açyk bir birk ve Rasulallah (as)’y (hařa) yüce Allah’tan üstün görmektedir. “Artýk Allah’yn üzerine yalan atýp iftira eden yahut O’nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kimdir; püphezis o günahkârlar kurtuluřa eremezler. Allah’tan bařka ibadet ettikleri peyler, onlara zarar vermez ve onlara fayda vermez ve diyorlar ki: ‘Bunlar, Allah katýnda bizim befaatçilerimizdir!’ De ki: ‘Göklerde ve yerde bilmediđi bir peyi mi Allah’a haber veriyorsunuz!’ O, kořtuklarýndan münezze ve yücedir.” (Yunus, 17-18) Ellerinde vahyi hiçbir delil bulunmadan Rasulallah (as)’yn, kendilerinin büyük günahlarýný bađýplayarak cehennemden çykaracađyný iddia edenler, açykça birk kořmaktadýrlar. Bunlar, Rasulallah (as)’y ilah edindikleri için onun kendilerini duyduđunu sanarak yüce Allah’y devre dýpy býrakýp direkt Rasulallah (as)’a dua etmekte, “Befaat ya Rasulallah” demektedirler. Rasulallah (as)’y da rahatsýz edici olan Rasulallah (as)’dan befaat dileme duasý ve onu ilah edinme hususu, Kur'an’da reddedilmiř ve rasullerin insanlarý kendilerine deđil, yalnzyca yüce Allah’a davet ettikleri bildirilmiřtir. “Bir insan için mümkün deđildir ki, Allah ona Kitap, Hüküm ve Nebi’lik versin, sonra insanlara desin ki: ‘Allah’tan bařka bana kul olun’ velakin ‘Kitap’ta öđretmekte olduđunuz peyler nedeniyle rabbaniler olun.’ (der). Ve ‘Melekleri ve Nebileri rabler edin diye’ emretmez,’ siz Müslümanlar olduktan sonra küfrü emreder mi?” (Al-i Ymran, 79-80) Bu açyk hükümlerde bildirildiđi üzere hiçbir Rasul, yüce Allah’yn takdir ettiđi bir

hükme karþý fikir beyan edemez, O’nun baðýplamadýđýný baðýplamaya, ona þefaat etmeye kalkýpamaz. Sapýklýkta sýnýr tanýmayan özellikte tasavvufçular, kimi zaman rasulleri de devreden çýkararak yüce Allah’ýn cehenneme gönderdiði bir kimseyi, þeyhlerinin, yüce Allah’ýn hükmüne raðmen, çekip çýkaracaklarýný iddia etmektedirler. Kiþi bir kere saptý mý artýk dur durak bilmez! Kabir azabý Ýki hayat vardýr; Dünya ve Ahiret Kabir, ölüm sessizliðinin devamý ve dünya hayatýndan ahirete geçip kapýsýdýr. Bu nedenle burada herhangi bir hayat belirtisi yoktur. Kullarýný, yapadýklarý ve gidecekleri yerler konusunda en ince detayna kadar bilgilendiren yüce Allah (cc), kabirde herhangi bir hayat belirtisi ya da orada kullarýný ilgilendiren herhangi bir konuda bir bilgi vermemektedir. Nitekim yüce Allah (cc) iki dünya olduðu konusuna þu ilahi hükmü ile açýklýk getirmektedir. “Elbette Biz rasullerimize ve iman edenlere hem dünya hayatýnda, hem þahitlerin duracaklarý günde yardým ederiz. O gün, zalimlere mazeretleri fayda vermez, lanet onlar içindir ve yurdun en kötüsü de onlaradýr. (Mürsquo;min, 51-52) “Allah, iman edenleri, dünya hayatýnda da, ahirette de saðlam sözle sabit kýlar. Allah, zalimleri de þapýrtýr ve Allah, dilediði þeyi yapar.” (Ýbrahim, 27) Yukarıdaki ayetlerden de anlaýýlacađý üzere iki hayat vardýr ve insanlar, dünya hayatýndan sonra dünyada yaptýklarýnýn hesabýný vermek üzere, ahirete gideceklerdir. Ýnsanlar ahiret hayatýna gidecekleri yol üzerinde bir þapka durakta eðlenip herhangi bir hayat süremeyeceklerdir. Kabir hayatý olup olsaydı, hiçbir þeyi eksik býrakmadýđý Kutsal Kitabýnda yüce Allah (cc), kullarýný bundan haberdar edecek ve orada karþýlapacaklarý durumlarý, týpký ahirette karþýlapacaklarý durumlarý haber verdiði gibi haber verecek ve kullarýnýn bundan sakýnmasýný isteyecekti. Oysa bu konuda Kur’an’da en küçük bir ibare bile yoktur. Kur’an’da her þeyi‚ “en ince þekilde düzenleyen” (12/100) yüce Allah (cc), kabir âleminin olmadýđýný da apaçýk bir þekilde ortaya koymuþtur. Ancak her konuda olduðu gibi, bu konuda da, adeta Kur’ani hükümlere karþý çýkmayý din edineler, Ýslâmi gerçekleri yeterince anlamayan ya da vahyi gerçekleri kendilerince yorumlayanlar olmadýk hikâyelerle kabir âlemi ve azabý diye bir yalan uydurmuþlar, bunu da utanmadan Ýslâm’a mal etmiþlerdir. Yüce Allah (cc), dünya ve ahirette insanlarý ilgilendiren her konuyu apaçýk bir þekilde bildirmiş, neler olacađýný açýklamýþ, kabirde herhangi bir hayatýn olduðunu bildirmemiþtir. Her konuda dillerini eðip bükerek, kelimeleri yerlerinden kaydýrarak gerçekleri çarþýtmayý din haline getirenler ve yüce Allah’a

karşý ¸ýkmayý dinlerinin temel esasý olarak alanlar, kabir konusunda da, hi¸bir ilgisi bulunmadýđý halde Mü’min suresi, 46. ayetini, dillerini eđip bükerek kabir azabý konusunda delil getirmeye ¸alýpmaktadırlar. Kabir hayatý ile ilgili Rasulullah (as) adýna uydurulan sözlerin bir¸ođu, Kur’an ger¸eđi ile ¸eliþmektedir. Kendisine gelen vahyi esaslarý tek öl¸ü edinen ve o esaslara teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as), teslim olduđu Kur’an’a aykýrý bir þey söylemez, söylediđini iddia edenler ve onun adýna sözler uydurup onu yalanlarýna alet edenler, elbette bunun cezasýný acý bir þekilde yapayacaklardýr. Rasulullah (as)’ýn, kabir ziyaretleri, bakýmý, üzerlerinde oturulmamasý gerektiđi ile ilgili bir¸ok tavsiyeleri olmuþtur, ancak kabirde bir hayatýn olduđu ile ilgili hi¸bir ifadesi bulunmamaktadır. Rasulullah (as), insanlara her konuda vahyi ger¸eklerden deliller gösteriyor, hi¸bir konuda vahiy dýþýnda ve vahye aykýrý hi¸bir þey söylemiyordu. Çünkü o, delilsiz konuþmasýnýn insana büyük bir sorumluluk getireceđini biliyordu. Rasulullah (as), ayný þekilde kabir konusunda da elindeki Kur’an’a aykýrý bir þey dememiþtir, diyemezdi de. Rasulullah (as), insanýn öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kþilerin yapadýklarý süre i¸erisinde yaptýklarý ile kalacaklarýný ve cennet ya da cehennem hak etmiþ olarak kabre gireceklerini ifade etmiþtir. “Kabir, ya cennet bah¸elerinden bir bah¸e ya da cehennem ¸ukurlarýndan bir ¸ukurdur.” (Tirmizi) Bu ifadelerinden de anlaþýlýyor ki Rasulullah (as), öldükten sonra geri dönüþün olmayacađýný, kþilerin kazandýklarý ve yaptýklarý ile mükâfatlandýrýlacaklarýný ya da cezalandýrýlacaklarýný belirtiyordu. Bu nedenle kabirde hayat olduđu konusunda uydurulan ve Rasulullah (as)’a atfedilen ifadelerin, Kur’an’a teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as) ile uzaktan yakýndan hi¸bir ilgisi bulunmamaktadır. Saptýrýcýlar, Ýslâmi hükümleri deđiptirmede sýnýr tanýmýyorlar Çepitli hükümler konusunda azgýnlýđý yol edinerek Allah ve Rasulü’ne iftira atma konusunda sýnýr tanýmayan saptýrýcýlar, giderek yüce Allah’ýn bildirdiđi ibadetlerin vakitleri ile oynamaya baþladýlar ve olmayan ibadetler ihdas ettiler. Yüce Allah’ýn indirdiđi Ýslâm dinine karþý din uyduran saptýrýcýlar, yüce Allah’ýn bildirmediđi konularda da Allah ve Rasulü’ün üzerine iftiralar atarak ya ibadetlerin yerlerini deđiptirmiþler ya da kimi dini geceler uydurmuþlardýr. Bu konuda saptýrýcýlarýn, vitir Namazýnýn ve Kadir gecesinin ne zaman olduklarý konusundaki uydurmalarý verilebilir. Vitir namazý, Kur’an’da, gecenin bir kýsmýnda uyuyup uyandıktan sonra kýlýnmasý gerektiđi a¸ýk¸a belirtilmiþtir. Saptýrýcýlar, ellerinde hi¸bir

delil bulunmadığı halde Yatsı namazından sonra almışlar, hem de
¸ rek¸t olarak sınırlanmışlardır. Bu
suyükleri da Allah¸ın Rasul¸ne iftira ederek
kanıtlamaya ¸almışlardır. Rasulullah (as), kendisi, gecenin
sonuna doğru ¸nceleri onbir, daha sonraları, hastalık ve yapılmış
nedeniyle y¸ce Allah¸ın, Kur¸an¸da verilen
ruhsat gereği dokuz ve yedi rek¸t olarak kılmıştır.
M¸feriler, bu ger¸eklere ve Rasulullah (as)¸ın
Kur¸an¸a teslim olanların ilki olduğunu bizzat
Kur¸an¸da belirtmesine rağmen Rasulullah (as)¸ın
Yatsıdan sonra kılmışını istediğini, hiçbir imani ve ahlaki
değer tapmadan iddia edememeleridir. Vitr namazının yatsıdan
sonra alınması ile yetinmeyen saptırıcılar, uyduruk bir
s¸r¸ kutsal geceler uydurmuşlar, bu gecelerde sabahlara
kadar namaz kılanların b¸t¸n g¸nahlarının
affedileceğini iddia etmişlerdir. Tahtun reddedilmeden y¸ce
Allah¸a iman edilemeyeceği ¸h¸km¸ne
rağmen saptırıcılar, zalim de olsa emir sahiplerine itaat edilmesi
gerektiğini ileri s¸rm¸pler ve g¸n¸m¸zde
tahta taparcasına ona iman edip teslim olmuşlar, insanların da tahta
tapmaya ¸ağırmaktadırlar. Pehlilik konusunu da ¸arptan
saptırıcı s¸klar, Allah ve Rasul¸ne s¸ap ¸an
taht yolunda ¸lenlerin bile pehit olduklarını iddia etmişlerdir.
Aynı şekilde hangi vatan oldu ¸ılanmadan vatan uğruna
¸lenlerin pehit oldukları iddiaları da hep bu s¸klarca iddia
edilmektedir. Kur¸an¸da ve S¸nnetinde, Kadir
gecesinin ne zaman olduğu belirtilmemiş iken Allah¸ın dinine
s¸ap ¸mayı bozuk bir karakter haline getirenler, bu gecenin
Ramazan ayının 27. gecesi olduğunu ¸ileri
s¸rm¸plerdir. Saptırıcılar, b¸t¸n bu yaptıkları
ile yetinmemiş olacaklar ki, uydurdukları Mira¸ hadisi ile
y¸ce Allah¸a ve Rasul¸ne bile dil uzatacak
kadar esfele Safiline yuvarlanmışlardır. Uydurdukları hadis ile
y¸ce Allah¸ın, (h¸p¸) kullarının halini
bilmediğini, Hz. Musa (as)¸ın, Hz. Muhammed (as) ile
¸detaylı olarak y¸ce Allah¸a dokuz kez
g¸nderip y¸ce Allah¸a (h¸p¸), kullarının
kaldırabilecekleri g¸¸leri konusunda akıldan verdiğini ileri
s¸rm¸plerdir ki bu, k¸fr¸n en seviyesiz
derekesidir. Kur¸an¸ın h¸k¸m¸lerinde ¸zerinde yapılan
tahrifatın ¸¸ amacı vardır 1- İnsanların, Tevhidi esasları
ve Y¸m¸ ¸öğrenmelerini engellemek, (her iki grup)
2- İnsanların h¸na gidecek beyleri anlatarak ¸kar sağlamak,
(bel¸amlar) 3- Y¸m¸a karşı olan kin ve nefret,
(Y¸m d¸manları) Y¸m¸in m¸ferileri yalancılar
ile Y¸m d¸manları, Kur¸an¸ın h¸k¸m¸lerinin
¸ ve net bir şekilde ortaya koyduğu ve y¸ce

Allah'ın razı olduğu İslam'ın bozma konusunda değipik amaçları olsa da sonuç itibarı ile İslam esasları bozmaktadırlar. Gerek İslam'ın yalancı müfteri belâmların, gerekse İslam'den manların ortak noktaları, İslam esasları bozarak insanların Tevhidi esasları öğrenmelerine ve Rab'lerine yönelmelerine engel olmaktır. Bunun için yüce Allah'ın bildirdiği İslam esasları bozmaya çalışılmaktadır. Bu bir gerçektir ki, her iki İslam'den manı da bu amaçları bilimli yapmaktadır. "Yazıklar olsun o kimselere ki, elleriyle kitabı yazıyorlar, sonra onu az bir değere satmak için, "Bu Allah katındandır" diyorlar! Yazıklar olsun onların elleriyle yazdıkları peye, yazıklar olsun onların kazandıkları peye!" (Bakara, 79) İslam'a denilen olanlar, diğer din ve ideoloji mensuplarıdır, Samiri soylu belâmlar ise, daha çok Müslüman oldukları iddiasında bulunan kimselerdir. Bunlar, gerek İslam'ın ortaya çıkması durumunda hesaplarının bozulacağı, gerek İslam'ın zahirinin görünülmeceğini, bilmeyenler tarafından bozulacağı bildiklerinden ellerinden geldikçe Hakkı batıla bulayıp gerçekleri gizlemektedirler. Yüce Allah (cc) peytanın görünülmesi için bu kimselere lanet etmektedir. "Muhakkak ki, âyetlerden indirdiğimiz hidayeti, biz Kitapta insanlara âyetler; âyetlerden sonra gizleyenler, işte Allah onlara lanet eder ve bilmeyenler onlara lanet eder." (Bakara, 159) "Bilmezsiniz, Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir şey gizleyen ve onu az bir değere satanlar, işte onlar, karınlarına atepten başka bir şey koymuyorlar. Allah, Kıyamet gününde onlarla konuşmayacak ve onları temizlemeyecektir; onlar için acıklı bir azap vardır. İşte onlar, hidayet karpıyında sapıklı, mağfiret karpıyında azabı alan kimselerdir; ateşe karpı ne kadar da dayanıklıdır!" (Bakara, 174-175) İslam kavramlarının gerçek anlamları, ibadetleri ne ve ne zaman oldukları Kur'an'da vardır, bunun dışındaki tüm tanımlamalar, İslam olmaktan uzaktır. Kur'an'dan hareketle İslam kavramları öğrenildiğinde, bugünkü kavramların ne denli asıl anlamlarından saptırıldığı gerçeği ortaya çıkacak, adeta İslam'dan ayrı başka bir dinin oluşturulduğu görülecektir. Kur'an kavramlarının, anlamlarının değiptirilerek insanların yalnız bir din algısına sahip olmalarının sorumluluğu, saptırıcılar kadar, Kur'an okudukları halde bu gerçekleri, kimi endişelerle ortaya koymayan Müslümanların da üzerindedir. Müslümanlar, hassasiyet göstererek bu saptırıcılara karpı çıkması olsalardı, toplumdaki sapa bu denli korkunç olurdu; boyutlara ulaşamayaktı. Onların suskunluğu,

saptýrýcýlara cesaret vermip, Ýslâm'ýn, bozmadýk, deđiptirmedik kavramýný ya da konusunu býrakmamýplardýr. Eđer Müslümanlar, en az saptýrýcýlar kadar cesaretli olsalardý, bugün durum çok daha farklý, Ýslâm'ýn ve Müslümanlarýn lehinde olacaktý. Müslümanlar olarak amacýmýz, bazý kipilerin, kimi gerekçelerle gizledikleri gerçek Ýslâmi kavramlarý, bütün tepki, eleptiri, baský ve saldýrýlarý göze alýnarak Tevhidi gerçekleri ortaya koymak, topluma bu gerçekleri olduđu gibi anlatmaktýr. Ýslâmi kavramlarýn gerçek anlamlarýnýn ne olduđunu belirterek iman ya da inkâr edecek olanlarýn, bilinçli hareket ederek saflarýný netleptirmelerini, herkesin, yerinin ve konumunun neresi olduđunu bilmesini sađlamak biz Müslümanlarýn öncelikli görevidir. Elbette ki hidayet yalnýzca yüce Allah’tandýr biz O’na teslim olan Müslümanlarýz.

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=257